

Bemærkninger til forslaget

Den 1. januar 1985 overflyttedes sager vedrørende statens bibliotek og trykkeri for blinde fra socialministeriet til ministeriet for kulturelle anliggender. Dermed blev det fastslået, at betjening af blinde, svagsynede og andre læsehandicappede med bøger, tidsskrifter, aviser m.v. er en kulturel opgave på lige fod med betjeningen med bøger m.v. af ikke-læsehandicappede børn og voksne.

Selv om folketinget i de senere år har forbedret de læsehandicappedes informationsmuligheder noget bl.a. gennem større statstilskud til kommunale lydavisere og øremærkede beløb i biblioteksloven til blinde og svagsynedes biblioteksbetjening, er det en kendsgerning, at blinde og svagsynede og til

en vis grad også andre læsehandicappede kun disponerer over et par procent af de bøger, der er til rådighed for andre gennem folkebibliotekerne. For så vidt angår bl.a. aviser, tidsskrifter m.v. er tilbuddet endnu mere begrænset.

Dette bør ikke accepteres; der må rettes op på manglerne, og der må lægges en plan for en hurtig forbedring af de forhold, som ikke mindst de blinde, svagsynede og læsehandicappede selv i de senere år har gjort en stor indsats for at få forbedret.

Selvfølgelig vil det ikke være muligt med ét slag at nå den ønskede og naturlige ligestilling, men dette bør ikke forhindre nogen i snarest at tage fat på en effektiv løsning af problemer, som har været kendt for politikerne i snart mange år.